

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S T

Maandoverzicht no. 10 - 1959.

(Tijdvak 1-10-'59 t/m 31-10-'59).

I N H O U D

I. <u>Communisme Internationaal</u>	blz. 1 - 6
De Communistische co-existentietheorie	
uiteenzetting in "Kommunist"	2
Uitwerking voor de praktijk; Chroestsjow's	
redevoeringen	4
II. <u>Activiteiten van de CPN en haar hulporganisaties</u>	7 - 20
Verwarring in de CPN over het besluit betreffende	
de EVC-1958	7
Verheerlijking van de Sowjet-Unie	8
Het Arcor-apparaat van "De Waarheid"	10
Vredesbeweging - de NVR moet een eigen weg zoeken	
bij huidige campagne	13
Vakbeweging - "opheffing" en "omvorming", omstreden	
begrippen bij de besluiten omtrent de EVC-1958	17
III. <u>Overige groeperingen</u>	21 - 25
Socialistische Werkers Partij; het ontwerp-	
partijprogram gereed	21
"Europese Federatie tegen kernbewapening" en de	
"Stichting AAA"	23
<u>Overzicht van periodieken</u>	
<u>Overzicht van reizen uit of naar Nederland van vooraan-</u>	
<u>staande Nederlandse en buitenlandse extremisten</u>	
<u>Overzicht stakingen oktober 1959</u>	
<u>Agenda</u>	

HOOFDSTUK 1 - COMMUNISME INTERNATIONAAL

De weg naar wereldheerschappij

Het veroveren van de wereldheerschappij is een dwingende voorwaarde voor het vestigen van de communistische maatschappij. De weg daarheen heeft de voortdurende aandacht van de leiders. Tot op de huidige dag hebben de theoretici van het marxisme-leninisme zich ingespannen om de naar hun mening onverbreekelijke, harmonische eenheid van theorie en praktijk, van denken en doen aan te tonen. Het fundamentele punt van uitgang is het door Marx-Engels-Lenin opgebouwde systeem, waarin het omvangrijke werk van Lenin zelf de centrale plaats inneemt. Het merendeel van zijn theorieën ontstond vóórdát het communisme in Rusland aan de macht kwam, nl. tijdens het verblijf van Lenin als emigrant in Zwitserland. In die theorieën heeft Lenin constant grote aandacht besteed aan het thema van de machtsverovering door het proletariaat. Het beheerst in vele opzichten het door hem opgetrokken ideologische gebouw.

Uitsluitend het marxisme-leninisme kan, naar communistische opvatting, een afgeronde en definitieve verklaring geven van alle belangrijke maatschappelijke verschijnselen in hun ontstaan en ontwikkeling. Veranderingen in de maatschappelijke verhoudingen, in de kracht van de tegenpartij en de mede daaruit voortvloeiende wijzigingen in de tactiek van de communistische beweging, verplichten de theoretici der CPSU hun moeizaam ideologisch pas- en meetwerk onophoudelijk voort te zetten. Hun verhandelingen, ontstaan in een tijdvak van ruim veertig jaar Sowjetbewind, laten zien hoe volhardend zij zich telkens opnieuw van de taak hebben trachten te kwijten om de juistheid van de praktijk te toetsen aan het onaantastbaar geachte marxistisch-leninistische denk-systeem.

De laatste twee jaren hebben de Sowjetleiders en bovenal Chroestsjo zich intensief bezig gehouden met de voordelen, die de "vreedzame wedijverende co-existentie" voor de gehele wereld zou hebben. Zij zien deze co-existentie als een vorm van klassenstrijd -zij het met vreedzame middelen- over de gehele wereld, kenmerkend voor het overgangstijdperk van kapitalisme naar socialisme.

In het licht van het bezoek, dat Chroestsjow onlangs aan de Verenigde Staten bracht, verdient het wel enige aandacht, dat hij

zich ook daar herhaaldelijk in zijn toespraken heeft beroepen op de co-existentietheorie van Lenin. In het vorige maandoverzicht kon er al op worden gewezen, dat er een aanmerkelijk verschil bestaat tussen Lenin's uitleg eertijds en Chroestsjow's interpretatie nu. De internationale verhoudingen liggen thans anders dan in de eerste bestaansjaren van Sowjet-Rusland, toen de drang naar economische co-existentie alleen maar voortkwam uit beduchtheid voor militaire dreigingen van buitenaf.

Chroestsjow heeft er op gewezen dat zijn voorstel tot "vreedzame economische wedijver" steunt op de onaantastbare macht van het communistische blok. De huidige Sowjetleiders memoreren het toenemende succes van "het socialisme als wereldsysteem", dat zich door eigen kracht uit militaire en economische omsingeling heeft bevrijd.

Vóór 1940 was alleen de Sowjet-Unie een "socialistisch" land. Na de tweede wereldoorlog ondergingen de machtsverhoudingen in de gehele wereld ingrijpende veranderingen. Enerzijds is het "socialistische blok" tot stand gekomen -dat een derde deel van de aarde omvat-, anderzijds is er, althans naar communistische opvatting, een voortdurende verscherping van de klassentegenstellingen binnen de kapitalistische landen, die gepaard gaat te gaan met steeds sterkere tegenstellingen tussen de imperialistische landen onderling.

Theoretische uiteenzetting in "Kommunist"

"Kommunist" (nr 9, 1959), het om de drie weken verschijnende blad van het centraal comité van de CPSU, geeft aan de hand van de visie der tegenwoordige Sowjet-Russische partijleiding, een theoretische verklaring van de weg, die naar een communistische wereld moet leiden. In het artikel wordt beweerd, dat het imperialistische stelsel in deze tijd wankelt en dat zijn wereldmacht gestaag verder wordt ondergraven.

Het verkennen van de weg, die naar de overwinning van het communisme zal leiden, is het hoofdthema van de uitvoerige verhandeling in "Kommunist". Gesteld wordt, dat de revolutionaire standpunten van Lenin t.a.v. de proletarische revolutie en de eindoverwinning van het socialisme hun volledige geldigheid behouden. Lenin concludeerde, dat de overgang van het kapitalisme naar het socialisme op wereldschaal niet ineens kan plaatsvinden, doch een min of meer langdurig
- proces-

proces zal zijn. Het gaat daarbij niet alleen om de volledige maar ook om de definitieve overwinning van het socialisme.

De volledige overwinning van het socialisme komt tot uiting in het gevrijwaard zijn voor herstel van het kapitalisme door de krachten der bourgeoisie binnen het land. De definitieve overwinning biedt waarborgen tegen een herstel van de kapitalistische orde van buitenaf door de krachten van het wereldimperialisme.

De volledige overwinning van het socialisme kan door de krachtsinspanningen van de werkers in één land verkregen worden. De definitieve zege is het resultaat van de vereende krachten van de werkers in meerdere landen. De definitieve zegepraal van het socialisme is onmogelijk zonder de omverwerping van de internationale bourgeoisie, zonder de opbouw van de socialistische maatschappij in op zijn minst een reeks van landen.

De eerste stappen naar een definitieve overwinning van het communisme zijn volgens "Kommunist" al gezet. De "kapitalistische omsingeling" van de Sowjet-Unie heeft thans haar betekenis verloren. De huidige situatie heeft zich zowel in politiek als in geografisch opzicht ten gunste van het Sowjetblok gewijzigd.

"Kommunist" waarschuwt daarbij tegen de nog altijd aanwezige gevaren en stelt, dat aan het imperialisme het uitlokken van een nieuwe oorlog op iedere manier moet worden belet. Langs vreedzame weg dient de overwinning van het socialisme te worden behaald. De communisten, zo wordt verder opgemerkt, werken fanatiek aan de eindoverwinning van het socialisme. Zij zijn er echter beslist tegen gekant, dat deze door een oorlog bereikt en zodoende duur betaald wordt.

"Kommunist" concludeert dan, dat de co-existentie van de beide systemen in een nieuwe historische fase is gekomen, die de volgende kenmerken vertoont:

- a) de kapitalistische wereld staat niet tegenover één enkel socialistisch land maar tegenover het gehele socialistische kamp;
- b) de kapitalistische wereld heeft haar machtsoverwicht op het socialistische systeem en haar beslissende invloed op de wereldpolitiek verloren;
- c) de fatale onvermijdelijkheid van de oorlog bestaat niet meer;
- d) de krachten van het imperialisme zijn niet meer in staat het kapitalisme in de socialistische landen te herstellen.

De co-existentie in de praktijk

Chroestsjow heeft in een aantal redevoeringen laten zien hoe deze theorieën in de praktijk dienen te worden toegepast. Hij heeft daarin opnieuw gewezen op de noodzakelijke onverzoenlijkheid van de ideologieën van het "socialisme" en het "kapitalisme". De economische krachtmeting met het Westen zal de politieke strijdvaardigheid van het communisme niet in het minst mogen afzwakken.

De vreedzame co-existentie, zo stelde Chroestsjow dd. 10 oktober in een rede te Novosibirsk (Siberië), moet goed verstaan worden. Zij betekent voortzetting van de strijd tussen twee sociale systemen, maar een strijd met vreedzame middelen, zonder oorlog, zonder dat de ene staat zich in de binnenlandse aangelegenheden van de andere staat mengt. Het is een economische, politieke en ideologische strijd, maar geen militaire.

Na zijn verblijf in de Verenigde Staten van Noord Amerika was Chroestsjow, naar hij op 8 oktober te Wladiwostok verzekerde, nog meer dan voorheen gesterkt in zijn overtuiging van de juistheid en de grote kracht van de theorie van het marxisme-leninisme. Hij erkende dat de Amerikanen rijker zijn. Zij hebben meer dollars, doch zij staan z.i. creatief ten achter bij alle volkeren van de Sowjet Unie. Niet omdat de Sowjetvolkeren uitzonderlijke karaktereigenschappen zouden bezitten, maar omdat de Sowjet-orde, "onze socialistische maatschappij" de gunstigste voorwaarden schept tot het verrichten van hun opvallende creatieve arbeid. Het communisme laat volgens Chroestsjow zien, waar-toe de "vrije mens" in staat is, wanneer hij het juk van de uitbuiting niet kent en de werkelijke meester van zijn land is. Hij wilde de Amerikanen geenszins beledigen. Over het geheel genomen zijn zij z.i. goede mensen, maar hun systeem is slecht. Zij zijn momenteel echter nog niet in staat dit te onderkennen.

Eveneens tijdens zijn jongste oponthoud in Siberisch Rusland bracht Chroestsjow de niet-inmenging in de interne aangelegenheden van andere staten ter sprake. Dit wordt zó door hem uitgelegd, dat het communisme voor zich het recht opeist overal vrij en ongestoord propaganda in en tegen de "kapitalistische" maatschappij te blijven voeren zonder de tegenpartij toe te staan zich op soortgelijke wijze te kunnen gedragen en verweren.

Te Krasnoyarsk (9 oktober) verwees hij dienaangaande naar zijn gesprekken met enige toonaangevende figuren in Amerika over de zogenaamde vrije verbreiding van ideeën. Zij wilden mij, aldus Chroestsjow, van de noodzakelijkheid overtuigen in ons land speciaal door hen uitgezochte boeken en films te verspreiden en ongestoord hun radio-uitzendingen te doen relayeren. Zij willen ons, zo ging de Russische regeringsleider voort, allerhand smeerlapperij aansmeren, die de Sowjetmens alleen maar moreel zou vergiftigen. Natuurlijk kunnen wij daarop niet ingaan. Onze mensen verlangen geen voedsel van slechte kwaliteit dat het vergif van burgerlijke denkbeelden bevat. Deze zienswijze sluit aan bij de houding van Chroestsjow in de Verenigde Staten tijdens zijn gesprek met een aantal Amerikaanse vakbondsleiders over de onvrijheid van het individu in de communistische staat. Chroestsjow wist daartegen weinig steekhoudende argumenten aan te voeren en bepaalde zich tot niet terzake doende uitvallen tegen zijn kritische opponenten. Talrijke andere passages uit toespraken die Chroestsjow achtereenvolgens te Wladiwostok, Bratsk, Krasnoyarsk en Novosibirsk heeft gehouden, illustreren op soms markante wijze het binnen- en buitenlands politieke beleid van de Sowjet-Unie.

Het "superieure"stelsel

De communistische propaganda is er onder de huidige verhoudingen op gericht in de gehele wereld de gedachte te doen postvatten, dat het "socialistische" productiesysteem in alle opzichten superieur is. Het kan de noden van de massa, in tegenstelling met het kapitalisme, snel en afdoende lenigen. De Amerikanen hadden, volgens Chroestsjow, 150 jaar nodig om hun tegenwoordige welstand te veroveren. Het Sowjet-Russische volk, dat 42 jaar geleden zijn lot in eigen hand nam, had onder leiding van de leninistische partij kans gezien een eertijds achterlijk land om te vormen tot een machtige socialistische mogendheid met een hoog ontwikkelde economie, wetenschap en cultuur. De bevolking van de Sowjet-Unie kan er trots op zijn nu de leidende positie in de wereld te bezetten op het terrein van wetenschappelijke en technologische vooruitgang.

Juist deze wijze van "voorlichting" richt zich in het bijzonder tot de volkeren in de economisch achtergebleven landen, die ervan moeten worden overtuigd dat de "imperialisten", in casu het Westen, zich alleen maar aan uitbuitingspraktijken hebben schuldig gemaakt.

De imperialisten gaven deze arme volkeren slechts de overtollige kruimels van de rijkdommen, die zij tevoren aan hen hadden ontfutseld. Zij verwachten, aldus de Sowjetleider, nog steeds een roebel winst op elke kopeke, die zij thans schenken.

Over vredes- en ontwapeningsvraagstukken werd uitvoerig gesproken. Chroestsjow zeide Eisenhower's beduchtheid voor oorlog in onze tijd te delen. Hij had de president verzekerd, dat slechts een redeloos wezen zich daarover geen zorgen maakt. Geheel anders ligt het z.i. met het probleem van de oorlog in geval van agressie, wanneer een volk zijn vrijheid en onafhankelijkheid moet verdedigen.

Eisenhower en hijzelf wilden gezamenlijk handelen in het belang van de vrede, ook al zal het bereiken van overeenstemming tijd en het betrachten van veel geduld aan beide kanten vergen. Contrôle vóór het tot stand komen van een accoord over ontwapening zal de Sowjet-Unie blijven afwijzen. Er is dan, volgens Chroestsjow, geen sprake van het uitoefenen van contrôle maar alleen van het doen van militaire verkenningen. Anders wordt het echter, indien het uitoefenen van de contrôle onafscheidelijk wordt verbonden met het ten uitvoer brengen van de ontwapeningsplannen. Dan zijn controleurs in zijn land welkom.

Chroestsjow prees de gunstige condities voor het waarborgen van vrede voor de gehele wereld, die door zijn ontmoeting met Eisenhower zijn geschapen. De agressieve machten beseffen dat zij bij het ontketenen van een gewapend conflict zelf door de oorlogsbrand kunnen worden verteerd. In Amerika hadden vooraanstaande figuren hem tijdens zijn bezoek gezegd er thans van overtuigd te zijn, dat de Sowjet-Unie in staat is met haar raketwapenen alle punten op aarde te treffen.

* * *

Zowel in Amerika als in China en daarna in eigen land heeft Chroestsjow bijkans fanatiek getuigd van de "zekerheden" van het marxisme-leninisme, inzake de toekomstige heerschappij van het communisme over de gehele wereld. Voor enige twijfel hieraan is noch in de jongste toespraken van de Sowjetleider, noch in het theoretisch orgaan "Kommunist" ruimte gelaten. Het wereldbeeld, zoals door de communistische leider geschetst, getuigt van leerstellig optimisme. De visie van Chroestsjow en andere communistische leiders op de internationale ontwikkeling stijft hen kennelijk in hun overtuiging dat alle wegen naar het communisme leiden.

HOOFDSTUK II - ACTIVITEITEN VAN DE CPN EN HAAR HULPORGANISATIES

De CPN

Verwarring over het besluit omtrent de EVC-1958

Het op de partijbestuurszitting van 17 en 18 september 1959 genomen besluit de EVC-1958 tot een centrum voor eenheid en klassenstrijd in de vakbeweging om te vormen, heeft in de CPN veel verwarring gesticht. Derhalve heeft de partijleiding vooraanstaande functionarissen opgedragen -zelfs in zeer kleine afdelingen- tekst en uitleg te geven over de bedoelingen van het verbondsbestuur van de EVC-1958 met het aan de leden gegeven advies tot het NVV toe te treden.

De politiek-secretaris van het CPN-district IJsselstreek, , deed dit op een ledenvergadering van de partij-afdeling Zwolle en partijbestuurder Jaap Wolff op een soortgelijke bijeenkomst te Noord-Scharwoude. De partijbestuurders en en de politiek-secretaris van het CPN-district Rotterdam hebben zich in de grote steden van die taak gekweten. Zij volgden hierbij het patroon, vastgelegd in een door de CPN-leiding verstrekte "handleiding voor sprekers over vakbewegingsvraagstukken".

Cok de 8 oktober gehouden kadervergadering van het Amsterdamse CPN-district was vrijwel geheel gewijd aan de kwestie van deze overgang van EVC-ers naar het NVV.

Paul de Groot bestond het in zijn inleiding, afgedrukt in "De Waarheid" van 9 oktober, verband te leggen tussen de Sowjet-ruimtevaartsuccessen en het welslagen van de actie "Op naar het NVV".

Niet geheel strokend met de wetten der logica betoogde de algemeen partijsecretaris op deze vergadering: "Als ze in de Sowjet-Unie een raket naar de maan kunnen sturen, waarom zouden wij er dan onze socialistische mede-arbeiders niet van kunnen overtuigen, dat we samen een machtig NVV kunnen opbouwen? De raket was het resultaat van lang en taai doorzetten, van het telkens van een andere kant benaderen van het probleem. Op den duur leidt dit zeker tot het gewenste resultaat".

Het delen in de Sowjet-glorie.

Na het succesvolle "schot op de maan" met Loenik II, bood het op 4 oktober jl. begonnen en eveneens geslaagde experiment met Loenik III - een baan rondom maan en aarde- aan de CPN volop gelegenheid de lof van de Sowjet-Unie te bezingen.

Met het op spectaculaire wijze publiceren van berichten over deze ruimtevaartsuccessen poogt de communistische pers aan te tonen, dat de socialistische landen het wetenschappelijk oppermachtige bolwerk van de gehele wereld zijn geworden.

In haar "hooggestemde" beschouwingen over de jongste Sowjet-successen op wetenschappelijk gebied laat de 'Waarheid'-redactie niet na de lezers in te prenten, dat de CPN -behorend tot de miljoenenbeweging van het communisme- deel heeft aan de glorie van de Sowjet-Unie, maar meer nog dat deze successen een waarborg vormen voor de vestiging van het socialisme ook in Nederland.

Chroestsjow's ontwapeningsplan.

Bijzonder veel plaats blijft "De Waarheid" verder inruimen voor het populariseren van Chroestsjow's in de Verenigde Staten gelanceerde ontwapeningsplan. De tekst van de desbetreffende rede, die de Russische partijleider in de vergadering van de Verenigde Naties uitsprak, heeft de CPN in een brochure van 32 pagina's met een oplage van 15.000 exemplaren uitgegeven. De brochure (prijs f 0,25) moet vooral verkocht worden aan sociaal-democratische arbeiders en kan gratis ter beschikking worden gesteld aan vooraanstaande personen uit het politieke en maatschappelijke leven.

Een vraaggesprek van "De Waarheid" met Paul de Groot over het Sowjet-Russische ontwapeningsvoorstel, werd in de vorm van een pamflet op ruime schaal verspreid.

Thans wordt in de CPN gewerkt aan de vertaling van de belangrijkste redevoeringen, die Chroestsjow tijdens zijn verblijf in de Verenigde Staten heeft gehouden. Deze zullen, verlicht met een aantal foto's, worden samengebracht in een pocketboek, getiteld "Met Chroestsjow door Amerika" (prijs f 0,90, circa 100 pagina's).

Buitenlandse reizen.

Met het verstrijken van het zomerseizoen liep de reisactiviteit van communistische functionarissen naar het buitenland aanzienlijk terug.

Als late vacantieganger keerde , die met nog drie CPN-veteranen op 15 augustus naar de Sowjet-Unie was vertrokken, op 10 oktober in Nederland terug. De drie andere leden van de veteranendelegatie waren reeds op 14 september thuis gekomen en met veel onthaal door de partijleiding verwelkomd.

Paul de Groot verbleef van 19 - 23 oktober te Praag. Toen journalisten -die ter gelegenheid van het vertrek van Prins Bernhard naar Zuid-Amerika op Schiphol aanwezig waren- De Groot naar zijn reisdoel vroegen, verklaarde hij "zo maar" eens op stap te gaan. Deze reis houdt wellicht verband met de kwestie van de opheffing van de EVC-1958. Mogelijk heeft De Groot het WVV-secretariaat hierover nadere uitleg gegeven.

Jaap Wolff, lid van het CPN-partijbestuur en hoofdredacteur van het maandblad "Politiek en Cultuur", arriveerde op 3 oktober, komende uit Parijs, in Nederland. Het doel van zijn verblijf in het buitenland bleef tot dusver onbekend.

De CPN-delegatie, gevormd door , en , die op 24 september naar Peking was vertrokken ter bijwoning van de viering van het 10-jarig bestaan van de Chinese Volksrepubliek, keerde een maand later, nl. op 24 oktober, in Nederland terug.

Van 3 - 17 oktober verbleven (toegevoegd aan het dagelijks bestuur van het CPN-district Zaanstreek) en

(districtsbestuurslid CPN-Kennemerland) in Oost-Duitsland. Namens de CPN waren zij te Oost-Berlijn aanwezig bij de viering van het 10-jarig bestaan van de DDR. Evenals bij de partijdelegatie naar Peking viel op, dat ook in deze CPN-vertegenwoordiging geen vooraanstaande partijfunctionarissen waren opgenomen.

Het dagblad "De Waarheid" vaardigde op 27 september zijn directeur af naar het te Brussel gehouden feest van het Belgische communistische dagblad "Le Drapeau Rouge".

De Maand van de Pers.

In het CPN-dagblad dd. 7 augustus schreef Paul de Groot naar aanleiding van het bezoek dat Chroestsjow aan Amerika zou brengen, dat een keerpunt in de geschiedenis was bereikt. Met een steeds sterker wordende "oostenwind" in de rug waren o.m. resultaten te behalen bij het winnen en terugwinnen van abonnees op "De Waarheid".

-De Groot-

De Groot is natuurlijk nog niet vergeten dat diezelfde oostenwind in het verleden vrijwel steeds abonnees heeft doen wegwaaien.

Naar het gevoelen van de partijleiding kan het thans niet anders of de nu begonnen campagne voor het werven van abonnees, die -in vier etappen verdeeld- een jaar zal duren, moet grootse resultaten opleveren. De eerste etappe loopt van 1 september tot 7 november 1959 en eindigt met de herdenking van de Oktober-revolutie. Dan wordt tegelijkertijd de "Maand van de Pers", die op 1 oktober begon, afgesloten. De hierna volgende etappe duurt tot de herdenking van de februari-staking (25 februari a.s.), de derde van die datum tot de 1 mei-viering en de laatste tot het Waarheid Zomerfeest 1960.

Gedurende de "Maand van de Pers" moest het aantal Waarheid-abonnees met 1100 toenemen en de losse verkoop van de partijkrant tot 14000 nummers per week stijgen.

Rekening houdende met de nog steeds bij "De Waarheid" binnenkomende bedankjes, zouden er in feite ca. 2000 moeten worden bijgewonnen om een reële winst van 1100 abonnees te kunnen boeken. Het is, ondanks de thans gunstig geachte oostenwind, nauwelijks aannemelijk dat het betrekkelijk geringe aantal medewerkers dit aantal per 7 november zal kunnen opleveren.

De gehele werfcampagne is wederom een "papieren"-actie. De resultaten ervan zijn waarschijnlijk geenszins in overeenstemming met het grote aantal gestencilde blaadjes dat in de CPN-afdelingen en partij-districten over de werfactie circuleerde.

Verbetering van de inhoud van "De Waarheid".

De CPN doet bij voortduring pogingen om de inhoud van de partijkrant te verbeteren. In het kader van dit streven gaat de partijleiding thans uitvoering geven aan het al eerder gesignaleerde voor-nemen de zgn. "Arcor-berichtgeving" te doen herleven. Van 1950 tot en met 1953 heeft deze methode van nieuwsvergaring met behulp van een korps vrijwillige arbeiderscorrespondenten enig succes gehad.

In het septembernummer van het blad "Versterk De Waarheid" wordt bekend gemaakt dat de opbouw van het Arcor-apparaat in handen is gelegd van de "werfleidingen" in de districten. De inhoud van de krant is, zo wordt gezegd, niet alleen de taak van de redactie, maar vooral ook van de Arcors in bedrijf en buurt. Hun tips, infor-maties, meningen enz. stellen de redactie in staat een krant te maken die graag gekocht en gelezen wordt. Het wordt een gulden regel voor

iedere werker geacht arbeiderscorrespondent te zijn.

In de periode 1950 t/m 1953 werd onder de berichten in "De Waarheid", die van arbeiderscorrespondenten afkomstig waren, het woord "Arcor" afgedrukt. Dit is tot dusverre nog niet waargenomen. Vooral- nog schijnt de redactie van "De Waarheid" met het doen herleven van deze berichtgeving slechts weinig succes te hebben geboekt.

De redactie van het partijdagblad trachtte voorts de inhoud en de aantrekkelijkheid van de krant te verbeteren door een medische rubriek in te voeren. Op vrijdag 23 oktober werd met deze wekelijkse bijdrage onder de kop "Papieren Practijk" begonnen, vermoedelijk verzorgd door de arts Jacques Hoekstra, een broer van de partijbestuurder Henk Hoekstra.

Een week later werd ook een televisierubriek geopend.

Aan de "Rubriek voor Sociale vragen", onder redactie van de in 1953 afgezette EVC-voorzitter Berend Blokzijl, werd als nieuwe medewerker de 63-jarige oud-verzekeringsagent toe-gevoegd.

Sinds het verdwijnen van de tekenaar , die naar de "Bruggroep" overging, deed zich het verlies van deze artistieke medewerker ernstig voelen. Het weer bezetten van deze opengevallen plaats nam de leiding van "De Waarheid" eerst onlangs ter hand.

Naar verluidt is men in partijkringen niet erg tevreden over de prestaties van de Moskouse correspondent Jan van Wieringen. Het is niet uitgesloten dat Van Wieringen, na een jaar in Moskou te hebben gewerkt, zal worden vervangen. Dit zou zonder meer kunnen geschieden, aangezien de duur van zijn correspondentieschap in Moskou door de partijleiding voorlopig op één jaar was bepaald.

Vredesbeweging

De actie voor ontwapening.

Evenals de andere communistische organisaties spant ook de Wereldvrede-raad zich in aan Chroestsjow's plan voor totale ontwapening zoveel mogelijk bekendheid te geven. Na zijn zitting van 21 september in Praag heeft het Presidium van de Wereldvrede-raad boodschappen gezonden aan de voorzitter van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en aan Secretaris-Generaal Hammerskjöld.

In een oproep voor de topconferentie wordt gezegd, dat de sinds 1946 bestaande oorlogsdreiging nu kan worden afgewend. De onderhandelingen voor de stopzetting van atoomproeven zijn bijna voltooid. Een nieuwe ontwapeningscommissie moet, uitgaande van een gemeenschappelijk standpunt, haar werkzaamheden beginnen. Dit standpunt kan het beste worden bepaald door onverwijld een topconferentie te beleggen. "De publieke opinie", aldus de oproep, "bracht de staatslieden tezamen en het is de kracht van de publieke opinie, die hen zal voortdrijven totdat overeenstemming is bereikt. De oorlog onmogelijk te maken is nu geen droom meer maar een plicht, waarmede de regeringen worden geconfronteerd".

Het Presidium van de Wereldvrede-raad stelt zich achter de algemene en totale ontwapening. Het program van de Sowjet-Unie wordt met de voorstellen van de Britse regering en de regeringen van andere landen een belangrijke factor in de ontwikkeling der wereldpolitiek geacht. De betekenis van de overeenstemming tussen de Grote Vier over de instelling van een ontwapeningscommissie op basis van gelijke vertegenwoordiging wordt daarbij eveneens gememoreerd.

Het ligt in de bedoeling op basis van deze documenten op korte termijn een massa-campagne te organiseren. Mogelijk zal deze - naar oud recept - nog vóór de begindatum van de topconferentie haar hoogtepunt moeten hebben bereikt. Om bij te blijven zal de Nederlandse Vrede-raad dus spoed hebben te betrachten. Tot nu toe heeft de NVR niet meer dan enige voorbereidende besprekingen gehouden en het lijkt er geenszins op, dat reeds definitieve plannen voor de opzet van de campagne zijn uitgewerkt. De anti-atoombomactie is nu wel ten einde en men heeft in die kring niets anders om handen. De Vrede-raad zal er in dit stadium der onderhandelingen waarschijnlijk niet op kunnen rekenen, dat Moskou - b.v. door middel van de Wereldvrede-raad - nog

nadere voorwaarden bekend zou maken t.a.v. de ingeleende ontwapeningsprojecten.

Een dergelijke handelwijze van de zijde der Sowjetleiding, vóór het begin van de topconferentie, zou de Westelijke deelnemers het gevoel kunnen geven, wederom - zoals zo vaak in het verleden - voor een veldongefait te worden gesteld. Dit zou het aanstaande overleg zeker niet ten goede komen.

Het ziet er naar uit, dat de NVR ditmaal een eigen weg moet zoeken om het wantrouwen van het overgrote deel van de Nederlandse bevolking tegen communistische vredesinitiatieven te overwinnen. Aansluitend op de voorheen gevolgde tactiek zal men wellicht de oplossing trachten te vinden in het oprichten van een nieuw, "breed" comité voor ontwapening, dat de Vredesraad de mogelijkheid zou bieden er achter de schermen het beleid van te bepalen.

Los van het nieuwe plan ontplooit het Amsterdamse Vredescomité eigen activiteit. In zijn blad "Vredescompas" worden medewerkers en lezers aangespoord de handtekeningencampagne "Genève moet slagen" met kracht voort te zetten. De handtekeningen zullen de deelnemers aan de topconferentie worden aangeboden. In verband hiermede heeft het Amsterdamse comité aan het Algemeen Bestuur van de Nederlandse Vredesraad voorgesteld in januari 1960 een grote manifestatie te houden. Tevoren, nog in november van dit jaar, zal het comité in Amsterdam een fancy-fair houden. Ook in andere steden, o.m. Rotterdam en Den Haag, zal een fancy-fair worden georganiseerd.

Vereniging "Nederland-USSR".

Lessen in de Russische taal.

De afdeling Amsterdam van de Vereniging "Nederland-USSR" is medio oktober 1959 gestart met een cursus in de Russische taal. De lessen worden klassikaal gegeven en omvatten een herhaling van de op geluidsbanden opgenomen Russische taalcursus, die door Radio Moskou in september 1959 in de Nederlandse uitzending werd opgenomen. De vereniging heeft aan deze geluidsbanden toegevoegd een aantal gestencilde lessen, waarin de leerstof grammaticaal wordt toegelicht. Deelneming aan de cursus staat ook open voor niet-leden van de vereniging. Circa 36 personen volgen de lessen reeds.

Naar verluidt wordt door de Haagse afdeling van "Nederland-USSR"

gewerkt aan het navolgen van het Amsterdamse voorbeeld. Met de Russische lessen in Den Haag zou reeds zeer binnenkort worden begonnen.

Jeugdbeweging

ANJV.

In het plan de campagne dat het hoofdbestuur van het Algemeen Nederlandse Jeugdverbond voor de periode 1959-1960 heeft opgesteld en waarin de organisatie onder de loupe wordt genomen (zie N.O. 9-1959), wordt ook aandacht besteed aan de propaganda. Geconstateerd wordt dat deze nog veel te wensen overlaat. Speciaal aan de inhoud van het ANJV-maandblad "Jeugd" schort het een en ander. Om hierin verbetering te brengen wil men zich ook in het maandblad speciaal gaan bezighouden met de belangen van de werkende jeugd.

Geschreven zal moeten worden over de acties van de jeugd ter verbetering van de loon- en arbeidsvoorwaarden. "Jeugd" moet een aantrekkelijk, interessant en vooral leesbaar blad worden met een strijdbare inhoud, aldus het hoofdbestuur. Aan de afdelingsbesturen en leden is verzocht de redactie van copie en ideeën te voorzien. Voorts wordt het noodzakelijk geacht de redactie uit te breiden.

Ook de colportage en de afrekening van de verkochte kranten dienen verbeterd te worden. Het is de bedoeling dat de leden die op een bedrijf werkzaam zijn, iedere maand exemplaren van "Jeugd" aan hun collega's verkopen. Blijkbaar om deze verkoop te stimuleren is het maandblad sinds september 1959 van een rode opdruk voorzien. Op de voor- en achterpagina fungeren grote rode blokken als blikvangers. De opmaak is er daardoor typografisch niet op vooruit gegaan. Het geheel maakt een wat rommelige indruk.

Vrouwenbeweging.

NVB.

Op 21, 22 en 23 november organiseert de Nederlandse Vrouwenbeweging zoals bekend haar 6e congres in Amsterdam. Men zal zich voornamelijk bezighouden met het bespreken van het gevaar van de atoombewapening en het woningvraagstuk. Ter voorbereiding gaf het

hoofdbestuur de discussiegrondslag uit. Het bezoek van Chroestsjow aan de Verenigde Staten en de recente ontwapeningsvoorstellen der Sowjet-Unie bij de Verenigde Naties worden in het centrum van de aandacht geplaatst, waarmede ook de NVB het internationale communistische vredesparool in acht neemt.

IDVF.

Ook het besprokene op de bijeenkomst van de Raad van de Internationale Democratische Vrouwenfederatie, die van 12 tot 15 oktober jl. in Praag bijeenkwam, heeft dit nog eens duidelijk aangetoond. Afgevaardigden uit 50 landen, waaronder de Sowjet-Unie, woonden de zitting bij. (Of de NVB vertegenwoordigd was is niet bekend.)

In haar openingstoespraak wees _____, voorzitter van deze internationale organisatie, op het grote vredesbelang van Chroestsjow's Amerikaanse reis. Namens de Tsjechoslowaakse communistische partij en mede als vice-premier in de regering te Praag legde _____ de nadruk op de noodzaak om in het belang van de mensheid voort te gaan de massa de ogen te openen voor de intriges van de vijanden van de vrede. De grondoorzaken van de oorlog moesten worden weggenomen. Zij sprak als haar overtuiging uit dat de vrouwen de tijd die vooraf gaat aan een nieuwe ontmoeting van de regeringsleiders zouden weten te gebruiken om de gehele wereld te mobiliseren tegen de oorlog.

Vakbeweging

De EVC-1958 en het Centrum van eenheid en klassenstrijd.

De aangekondigde omvorming (c.q. opheffing) van de EVC-1958 werd deze maand in communistische kring druk besproken. Op door de CPN belegde vergaderingen van bedrijfsarbeiders en tijdens bijeenkomsten van de EVC-1958 vormden de bekende congresvoorstellen het voornaamste en vaak enige agendapunt. De bij die gelegenheden gegeven interpretaties dekten elkaar niet steeds, terwijl de reacties op de voorstellen varieerden van volledige instemming tot volstrekte afwijzing.

De "oude" EVC trachtte onmiddellijk munt te slaan uit de door de EVC-1958 aangekondigde plannen. In een ultimo september aan de "vermoedelijke leden van de zgn. EVC-1958" toegezonden circulaire stelt de leiding van de "oude" EVC het besluit tot "omvorming" van de organisatie "1958" als regelrechte liquidatie aan de kaak. De "oude" EVC voert aan dat het buitengewoon congres maar pro forma gehouden zal worden. De CPN-baas Paul de Groot had in feite al tot opheffing van de EVC-1958 besloten. De circulaire eindigt met de oproep terug te keren tot de eenheidsvakcentrale. (Voor zover bekend heeft deze oproep tot dusverre praktisch geen effect gesorteerd).

Ook het veertiendaags orgaan van de Socialistische Werkers Partij, "De Brug", wees in zijn editie van 8 oktober op de tegenstelling tussen vroegere uitlatingen van De Groot c.s. en het recente besluit tot omvorming van de EVC-1958. De schrijver van het "Brug"-artikel vestigt de aandacht op de band tussen de Nederlandse communistische vakbeweging en het Wereldvakverbond. Voor ons land gaat, naar hij meent, het Engelse voorbeeld (communisten in de TUC) niet op. Hij wijst er dan op dat in België inderdaad een organisatorische samensmelting tussen de communistische vakbonden en het socialistische Algemeen Belgisch Vakverbond heeft plaats gehad (in 1945), echter met het gevolg dat alle oud-functionarissen van de communistische vakbonden binnen korte tijd waren weggewerkt. "Vooral op grond van de Belgische ervaring" -zo vervolgt hij- "stond het WVV dan ook uiterst sceptisch tegenover een opgaan zonder meer in het NVV".

(Drie jaar geleden hadden enkele EVC-bestuurders reeds aan de algemeen secretaris van de VVI-Metaal, de Italiaan , die destijds op doorreis Amsterdam aandeed, gevraagd wat hij van een

-eventuele-

eventuele opheffing van de EVC dacht. Hij antwoordde dat hij dit denkbeeld ontzettend dom vond. De ontwikkeling in België moest volgens hem voor de EVC-ers een teken aan de wand zijn. Hij vond ook dat de kameraden het NVV bepaald verkeerd beoordeelden als ze meenden daarin vrij spel te kunnen krijgen).

Paul de Groot reisde op 19 oktober naar Praag. Zoals reeds hiervoor terloops werd opgemerkt bestaat het vermoeden dat hij aldaar op het secretariaat van het WVV over de plannen met betrekking tot de EVC-1958 heeft gesproken. Volgens nog niet bevestigde geruchten zou binnenkort ook een delegatie van de EVC-1958 naar Praag vertrekken. Uiteraard zal er de EVC-1958 veel aan gelegen zijn aldaar geen misverstand te laten ontstaan over de voorgenomen omvorming (c.q. opheffing) van de EVC-1958. Het lijkt waarschijnlijk dat tegenstanders van deze opheffing (en mogelijk ook bestuurders van de "oude" EVC) telegrafische of schriftelijke protesten of beschuldigingen naar Praag hebben gezonden. Laatstgenoemden zullen stellig de beoogde "omvorming" als een door Paul de Groot bevolen liquidatie van de communistische vakbeweging in Nederland hebben voorgesteld.

De leiding van de CPN en de EVC-1958 hebben het woord "liquidatie" in dit verband zelf nimmer gebruikt en dit steeds gekenschetst als "vijandelijke propaganda". In de aanhef werd er reeds op gedoeld dat de "omvormings"-plannen ook binnen de kring der direct betrokkenen verschillend zijn geïnterpreteerd. Sommige bestuurders stellen het voor alsof het te vormen "centrum" slechts uit een kleine actieve, leidende kern zou mogen bestaan, andere daarentegen verklaren dat niet alleen zij die door het NVV worden afgewezen, doch ook degenen die weigeren naar het NVV over te gaan, bij dat "centrum" blijven aangesloten. De voorzitter van de EVC-1958, , schreef in "De Waarheid" van 29 oktober dat het er niet om gaat de EVC-1958 uit te schakelen als motor in de strijd. "Integendeel zal het centrum in de nieuwe vorm de doelstellingen van de EVC-1958 breder uitdragen en een krachtiger motor kunnen zijn".

Het is dan ook niet onmogelijk dat de "opheffing" van de EVC-1958 -zoals die door de partijleiding wordt gewenst- in de praktijk zal neerkomen op een "omvorming", waarbij nog af te wachten is of deze wijziging meer zal blijken te betekenen dan een naamsverandering

-(van EVC)-

(van EVC-1958 in "centrum").

Tijdens recente ledenvergaderingen van de EVC-1958 kwam naar voren, dat een minderheid van de bestuurders de opheffing van de organisatie voorstaat, doch de overige bestuursleden en ook de gewone leden zich verkocht en verraden voelen. Zij begrijpen niet waarom hun eigen bestuur hen zou moeten aansporen de eigen organisatie te verlaten om lid te worden van een vakorganisatie die zij altijd bestreden hebben. De opmerking is al gemaakt dat eventuele directieven van het partijbestuur der CPN geen geldingskracht hebben voor de EVC-ers die geen lid van de CPN zijn. Ook worden geldelijke bezwaren aangevoerd; de contributie van het NVV is nl. veel hoger dan die van de EVC-1958. Bij diverse plaatselijke afdelingen van de EVC-1958 zouden dan ook al tal van bedankjes zijn binnengekomen.

Uitgesteld congres.

Reeds enige weken nadat het verbondsbestuur van de EVC-1958 het besluit had bekend gemaakt om op 19 en 20 december a.s. een buitengewoon congres bijeen te roepen, rees bij de leiding van de CPN en de EVC-1958 de vraag of -gelet op de zich openbarende tegenstand- niet te overhaast te werk was gegaan. Men kwam tot de overtuiging dat de tijd van voorbereiding, binnen welke de leden van de noodzaak van overgang naar het NVV moesten worden overtuigd, te kort was.

Omstreeks medio oktober besloot het verbondsbestuur het voor 19 en 20 december aangekondigde congres uit te stellen tot 30 en 31 januari 1960. "De Waarheid" van 19 oktober deed het aan zijn lezers-schaar voorkomen alsof moeilijkheden bij het huren van een zaal tot het uitstel hadden geroepen. In circulaire's, die de hoofdbesturen der EVC'58-bonden aan hun afdelingen zonden, werd evenwel gesproken van een noodzakelijk geachte langere tijd van voorbereiding. Tevens werd medegedeeld dat, wegens de verwachte enorme belangstelling, voor 30 en 31 januari de zaal van Krasnapolsky was afgehuurd.

Discussiegrondslag.

Het verbondsbestuur van de EVC-1958 heeft inmiddels een "discussie-grondslag" van 6 pagina's tekst voor het a.s. congres uitgegeven. De reeds eerder gepubliceerde voorstellen (zie M.O. nr 9 1959) zijn in sommige opzichten nader gepreciseerd. Onder de

- werkzaamheden-

werkzaamheden van het te vormen "centrum van eenheid en klassenstrijd" wordt o.a. genoemd: "het regelen van de verbindingen met het WVV en de beroepsinternationales".

Aan het bekende voorstel tot het doen uitgaan van een oproep aan de leden van de EVC-1958 om tot de NVV-bonden toe te treden, is de volgende zinsnede toegevoegd:

"Hierbij kunnen de daarvoor in aanmerking komende bonden volgens omstandigheden de maatregelen uitwerken om dit toetreden te bewerkstelligen, hetzij door onderhandelingen met plaatselijke NVV-afdelingen, hetzij door individuele meldingen als lid".

In zekere zin is de voorgenomen oproep door deze toevoeging reeds gerelativeerd nog voordat ze uitgevoerd is. Dit betrekkelijk stellen lijkt tegemoet te komen aan de door sommige EVC'58-bestuurders gegeven interpretatie, houdende dat uiteindelijk de leden van iedere bedrijfsbond afzonderlijk moeten beslissen over de eventuele omvorming/opheffing van hun bond. Ten aanzien van de grootste EVC'58-bond, de ABWB (waarin grote tegenstand tegen eventuele opheffing bestaat), schijnt reeds te zijn overwogen om deze, althans voorlopig, in de huidige vorm te laten voortbestaan.

Tenslotte formuleert de "discussie-grondslag" nog enige punten, die aanvankelijk alleen in mondelinge toelichtingen naar voren waren gekomen:

"Zij die door het NVV niet aanvaard worden, zullen actief voor de zaak van de vakbeweging blijven werken met de bladen van het centrum en het werk van het centrum financieel steunen". (M.a.w. contributie blijven betalen aan de tot "centrum" herdoopte EVC-1958). "Het centrum en zijn uitgaven worden opgeheven zodra in het NVV volledige democratie zal zijn tot stand gebracht en de opvattingen, óók van de communisten, daar vrij en ongehinderd tot gelding kunnen komen". (Als alleen dit criterium de levensduur van het te vormen centrum bepaalde, zou het zijn bestaan nog lang moeten rekken).

Buitenlandse reizen.

De hoofdbestuurder van de ABWB/EVC-1958, , vertrok op 20 oktober per vliegtuig naar Hongarije ter bijwoning van de
-derde-

derde internationale beroepsconferentie van de VVI-Hout- en Bouwvak, die van 24 tot 28 oktober te Boedapest werd gehouden.

Het verbondsbestuur van de EVC-1958 wees de landelijk penningmeester als afgevaardigde aan voor het congres van de FDGB, dat van 26 tot 31 oktober in de DDR werd gehouden. Hij reisde op 25 oktober naar Berlijn.

Het anti-Euromarkt-comité van het WVV vergaderde in de tweede helft van oktober te Esch in Luxemburg. De zitting geleid door , voorzitter van het WVV, werd bijgewoond door twee hoofdbestuurders van de EVC-1958.

HOOFDSTUK III - OVERIGE GROEPERINGEN.

DE SWP

Ontwikkeling en activiteiten.

De Socialistische werkers Partij (SWP) gaat voort met haar activiteiten tot verdere uitbouw van de organisatie. De commissie belast met het ontwerpen van een beginselprogramma is kennelijk met haar arbeid klaar gekomen. In een 3 oktober gedateerde circulaire deelt het SWP-partijbestuur aan de afdelingsbesturen mede alles in het werk te stellen om nog in oktober het ontwerp aan de afdelingen toe te zenden. Er zullen voldoende exemplaren ter beschikking worden gesteld om elk lid en elke lezer van "De Brug" de gelegenheid te geven ervan kennis te nemen. "De Brug" brengt het als bijlage.

De leiding van het gewest Amsterdam tracht te komen tot de samenstelling van een "uitgebreid bestuur". De bedoeling is daarvoor elk afdelingsbestuur uit zijn midden twee personen te laten aanwijzen, van wie er één zitting neemt in het nieuwe college terwijl de ander als plaatsvervanger optreedt. De SWP te Amsterdam wil hiermede het afdelingswerk coördineren en de onderlinge uitwisseling van gegevens bevorderen. Men hoopt op deze wijze mede te bereiken, dat de besluitvorming niet door een kleine groep, doch op zo breed mogelijke basis geschiedt.

Betwifteld wordt of dit plan te realiseren is. Het blijkt namelijk bijzonder moeilijk geschikte figuren bereid te vinden zich voor een leidende functie beschikbaar te stellen. De formatie van goed werkende afdelingsbesturen is daardoor vrijwel onmogelijk. In de Amsterdamse afdeling Noord kon slechts met kunst en vliegwerk een bestuur worden gevormd, terwijl een soortgelijke poging in de Jordaan schipbreuk leed.

Het enige positieve geluid voor de SWP buiten Amsterdam kwam uit Tilburg, waar partijvoorzitter Gerben Wagenaar op een vergadering het woord voerde. Besloten werd hier tot het oprichten van een nieuwe afdeling.

Als gevolg van deze weinig perspectief biedende organisatorische ontwikkeling wil de landelijke leiding - om de werkmogelijkheden te vergroten - trachten hiervoor in aanmerking komende afdelingen samen te voegen. De werkers van zulke afdelingen zullen dan moeten pogen - als een soort "collectief" - het werk in de minder actieve buurten op

gang te brengen.

Na de vacantiemaanden is de SWP er toe overgegaan wat meer naar buiten op te treden.

Het partijbestuur gaf een - aan de achterzijde gegomd en gezien de geringe afmetingen (10 x 15 cm.) gemakkelijk aan te brengen - biljet uit, waarop de eis voor een algemene loonsverhoging van minstens 5% staat afgedrukt. Aan de partijleden werd opdracht gegeven zoveel mogelijk exemplaren in de nabijheid van bedrijven aan te plakken.

Over enkele weken zullen andere biljetten met nieuwe eisen worden verspreid.

De SWP heeft ook de vrijheidsstrijd der gekleurde volken in haar activiteiten betrokken. Op 20 oktober werd te Amsterdam een kadervergadering gehouden waarop een lid van het "Sociaal Democratisch Centrum van leden van de Partij van de Arbeid" sprak over "Algerije en de vrijheidsstrijd der Aziatische en Afrikaanse volken".

Financiën van de Bruggroep/SWP.

Toen in mei 1958 het eerste nummer van "De Brug" verscheen, werd dit blad gefinancierd uit vrijwillige bijdragen van sympathiserenden en uit de vergoedingen die Rie Lips, G. Wagenaar, H. Gortzak en B. Brandsen als lid van de Tweede Kamer ontvingen.

Tot eind 1958 bleken deze inkomsten voldoende om het regelmatig verschijnen van het blad te waarborgen. Daarna moest, ook al met het oog op de verkiezingen, een andere oplossing worden gevonden. Voorts diende rekening gehouden te worden met de mogelijkheid, dat de gelden, verkregen uit de vergoedingen van de tot de Bruggroep behorende Tweede Kamerleden, zouden wegvallen indien er geen "Brug"-candidaten gekozen werden. In verband hiermede richtte de leiding van de groep in januari 1959 het "Strijdfonds voor Vrede en Socialisme" - in feite een verkiezingsfonds - op. Hiervan kon men lid worden tegen een contributie van minimum f 0,25 per week. De leden van dit fonds ontvingen dan het orgaan gratis.

In "De Brug" van 8 oktober 1959 publiceerde de kascontrôle-commissie van de inmiddels tot SWP omgevormde Bruggroep een overzicht van de inkomsten en uitgaven van het Strijdfonds, waaruit o.m. blijkt, dat de verkiezingscampagne rond f 14.000,- heeft gekost. Men ver-

zuimde niet een post van f 60,- voor betaalde bekeuringen op te voeren.

Na de verkiezingen liepen de inkomsten van de Bruggroep terug als gevolg waarvan het geregeld uitkomen van het eigen blad in gevaar kwam. Het bedrag nodig om een verder verschijnen veilig te stellen werd begroot op rond f 10.000,- per jaar.

In verband hiermede is toen een "Garantiefonds De Brug" gevormd, waarop kan worden ingetekend door middel van vrijwillige jaardonaties, die desgewenst per week of per maand worden geïncasseerd.

Toen de actie van het Garantiefonds eind september 5 maanden liep, was voor een bedrag van f 4700,- ingetekend en slechts f 2300,- geïncasseerd. Het ziet er dus voorshands niet naar uit dat het beoogde doel om f 10.000,- per jaar bijeen te brengen, zal worden bereikt.

"Europese Federatie tegen kernbewapening".

In NO no. 5 1959 werd reeds enige aandacht gewijd aan deze organisatie, daar nog aangeduid als "Europese Federatie tegen atoombewapening". Over de oprichting valt alsnog te vermelden, dat deze op initiatief van enkele buitenlandse groeperingen plaats vond. Immers het Duitse "Komitee gegen Atomrüstung" en de Engelse "Campaign for Nuclear Disarmament" hielden van 16 t/m 18 januari 1959 een congres, dat in Londen werd begonnen en in Frankfort werd beëindigd. Met andere niet-communistische West-Europese organisaties, die eveneens strijden voor stopzetting van de proefexplosies en voor een verbod van kernwapens, werd daar beraadslaagd.

Tot de initiatiefnemers behoorden ook de filosoof Lord Bertrand Russell, de componist Benjamin Britten, de deken van de Anglicaanse St. Paul's Kathedraal te Londen L. John Collins, de Zwitserse theoloog Karl Barth en nog vele anderen.

In de hoofdstad van het Britse rijk werd besloten tot de oprichting van een "Europees Comité tegen atoombewapening", later omgedoopt in "Europese Federatie tegen kernbewapening". Een twaalf-tal landelijke organisaties uit West-Europa, waaronder uit Nederland de Stichting Anti-atoombom-Actie (A.A.A.), is inmiddels tot de federatie toegetreden die haar zetel zowel in Londen als in München heeft.

Het bestuur van de Federatie bestaat uit de Duitse auteur
, de vorengenoemde Anglicaanse geestelijk L. John

Collins en de Nederlander

van de Stichting A.A.A.

Inmiddels is gebleken dat de Federatie omstreeks mei/juni van dit jaar uitvoering heeft gegeven aan haar plannen om aanbevelingsbrieven te richten tot de regeringen van Engeland, de Sowjet-Unie en de Verenigde Staten terzake het stopzetten van verdere atoomproeven.

In deze brieven stelde de Federatie o.m. dat een uitdrukkelijke en verbindende verklaring van iedere Atoommogendheid om niet als eerste wederom met proefexplosies te beginnen, bevorderlijk zou zijn om een konsolidatie van de de-facto toestand (waarin geen proefnemingen worden gedaan).

Van Sowjet-Russische zijde (naar verluidt in een door Chroest-sjow persoonlijk ondertekend schrijven) is daarop geantwoord, dat de Sowjet-Unie steeds bereid was een overeenkomst over het stopzetten te ondertekenen, mits het Westen wilde afzien van verdere proeven met atoomwapenen. Medio augustus gaf de Sowjet-Unie een communiqué van gelijke strekking uit.

Het voorlichtingsblad van de Stichting A.A.A. merkte hieromtrent op, dat - blijkens persberichten - deze Russische verklaring volgde op een verzoek van de Europese Federatie. Na er op te hebben gewezen dat nadien ook Engeland en de Verenigde Staten zich in dezelfde geest hebben uitgelaten, meende het A.A.A.-orgaan te mogen concluderen, dat de actie van de Federatie, hoewel het doel niet geheel is bereikt, toch wel heeft geleid tot verklaringen, die enige ontspanning hebben teweeg gebracht. Het blad gaf hiermede wel blijk van een zeer optimistisch inzicht. Het moet overigens ernstig worden betwijfeld dat er enig causaal verband bestaat tussen de actie van de Federatie en de daarop gevolgde verklaringen van de drie grote mogendheden, m.a.w. dat deze zich bij het bepalen van hun politieke gedragslijn zouden hebben laten leiden door de initiatieven van de Europese Federatie tegen kernbewapening.

Wat tot nu toe bekend werd over de bij deze Europese groepen betrokken prominente personen, wijst op hun (ultra-)pacifistische instelling. Zoals echter mede het geval is met bewegingen als bijv. "De Derde Weg", "Kerk en Vrede" en soortgelijke stromingen, leiden hun acties vaak in het politieke vlak tot verwarring en misverstand, vooral indien deze worden geconfronteerd met communistische agitatie op dit terrein. Ook hier geldt, dat waar twee zeggen hetzelfde na te

streven het uitgangspunt onderling fundamenteel kan verschillen. Tegenover de pacifisten, die streven naar de vrede als doel zonder meer, staan de specifiek politieke oogmerken van het communisme.

Het is een open vraag of de leidinggevende figuren in de Federatie zich hiervan wel voldoende rekenschap geven. Een van hen, de reeds genoemde Anglicaanse geestelijke L.J.Collins, bezocht Moskou in juli j.l. Hij heeft daar contact gehad met het Sowjet-Russische vredescomité en er een massa-meeting voor een topconferentie en voor vreedzame co-existentie bijgewoond.

Het Informatiebulletin van dit Sowjet-comité (juli 1959) vermeldde dienaangaande dat Collins in een afscheidsboodschap had gepleit voor samenwerking van de Britse en Russische volken in het belang van de vrede. Het optreden van deze Engelsman wijkt in dit opzicht wel duidelijk af van dat zijner medebestuurder in de Federatie, de Nederlander . Deze zoekt zijn medewerkers bij voorkeur niet in die kringen en heeft de A.A.A. voorshands uitdrukkelijk afstand doen nemen van de communistische vredesbeweging hier te lande.

De A.A.A. staat desondanks bloot aan communistische infiltratiepogingen. Het dagblad van de CFB "De Waarheid" bedient zich bij voorkomende gelegenheden gaarne van uitspraken, gedaan door A.A.A.-figuren voor het voeren van anti-Amerikaanse agitatie.

Overzicht Periodieken.

Communistische uitgaven.

<u>Naam:</u>	<u>Aard:</u>	<u>Uitgever:</u>	<u>Drukker:</u>
De Waarheid	dagblad CPN	C./J.Persorganen	C.V.Drukkerij Dijkman en Co. A'dam
Politiek en Cultuur	theoretisch maandblad CPN	CPN	C.V.Heiermann en Co. A'dam
Uilenspiegel	gezinsweekblad CPN	Stichting Uilenspiegel	C.V.Drukkerij Dijkman en Co. A'dam.
Vraagstukken van Vrede en Socialisme	in Nederland uitgegeven vertaling van het - onder dezelfde naam verschijnende-Internationaal Communistisch Maandblad	Stichting Progressief Algemeen Vertaalbureau	C.V.Heiermann en Co. A'dam
Onderuit	blad voor jonge kunstenaars, studenten en intellectuelen (verschijnt onregelmatig)	CPN	C.V.Drukkerij Dijkman en Co. A'dam
Echo van het Noorden	maandblad voor het platteland van Groningen, Friesland en Drente	CPN	C.V.Drukkerij Dijkman en Co. A'dam
De Brug	14 daags orgaan van de SWP	SWP	A. Reiman, A'dam

Uitgaven mantelorganisaties.

Nederland-USSR	maandblad	Ver."Nederland-USSR"	C.V.Heiermann & Co.
Schaakbulletin	maandblad	Ver."Nederland-USSR"	C.V.Heiermann & Co.
Medische Wetenschap in de USSR	verschijnt onregelmatig	Ver."Nederland-USSR"	gestencild
Tweeklank (muziekbulletin)	verschijnt onregelmatig	Ver."Nederland-USSR"	gestencild
Vrouwen voor Vrede en Opbouw	maandblad	Ned.Vrouwenbeweging	C.V.Heiermann & Co.
Jeugd	maandblad	Alg.Ned.Jeugd Verbond	C.V.Dijkman & Co.

<u>Naam:</u>	<u>Aard:</u>	<u>Uitgever:</u>	<u>Drukker:</u>
Ruim Baan	maandblad	Alg.Ned.Jeugd Verbond	gestencild
Jeugd en Sport	tweewekelijks	Alg.Ned.Jeugd Verbond	gestencild
Spektakel	verschijnt onre- gelmatig	Org.Progressieve Studerende Jeugd	gestencild
Ilankbord	verschijnt onre- gelmatig	Bond v.Soc.Mang- en Muziekvereni- gingen	gestencild
Vrede	maandblad	Ned.Vredesraad	CV.Dijkman & Co.
Stem van het Ver- zet	maandblad	Ver"Verenigd Ver- zet 1940-1945"	C.V.Dijkman & Co.
Buchenwald-bulle- tin	verschijnt onre- gelmatig	Buchenwald- vriendenkring	gestencild
Ravensbrück- Vriendenkring	maandblad	Comité Ravensbrück	gestencild

Uitgaven EVC-1958:

Strijdend Neder- land	maandblad,verschijnt vrij regelmatig	EVC'58	C.V.Dijkman & Co.
Hout en Meubel	maandblad,verschijnt vrij regelmatig	ABHM'58	C.V.Heiermann & Co.
De Transportband	maandblad,verschijnt onregelmatig	ABT'58	C.V.Dijkman & Co.
Ons Orgaan	maandblad,verschijnt sporadisch	ABV'58	C.V.Heiermann & Co.
Wij Bouwen	maandblad,verschijnt vrij regelmatig	ABWB'58	C.V.Dijkman & Co.
Recht en Plicht	maandblad,verschijnt sporadisch	ANBH'58	gestencild
De Textielarbeider	maandblad,verschijnt vrij regelmatig	ATEK'58	C.V.Heiermann & Co.
Handel en Geld, in sept.naam gewijzigd in:De Handels-en Bankkoerier	maandblad,verschijnt sporadisch	BHBV'58	C.V.Heiermann & Co.
Onze Toekomst	maandblad,verschijnt sporadisch	BLZ'58	gestencild

<u>Naam:</u>	<u>Aard:</u>	<u>Uitgever:</u>	<u>Drukker:</u>
De Oeverheidspost	maandblad, verschijnt vrij regelmatig	BNOP '58	C.V. Heiermann & Co.
De Fabriekskoerier	maandblad, verschijnt vrij regelmatig	Chevofa '58	C.V. Heiermann & Co.
De Grafische, in okt. naam gewijzigd in De Grafische Werker	maandblad, verschijnt regelmatig	De Grafische '58	C.V. Heiermann & Co.
De Werker i/d Me- taalnijverheid, in sept. naam gewijzigd in De Werker	maandblad, verschijnt regelmatig	De Metaal '58	C.V. Dijkman & Co.

Uitgaven "oude" EVC.

Werkend Nederland	maandblad, verschijnt onregelmatig	EVC	onbekend
De Oeverheidspost	maandblad, verschijnt vrij regelmatig	BNOP	gestencild
De Voorlichter	maandblad, verschijnt sporadisch	Chevofa	gestencild
Grafisch Nederland	maandblad, verschijnt sporadisch	De Grafische	gestencild
Stalen Banden, in sept. voor het eerst verschenen	14-daags orgaan	De Metaal	gestencild

Overige periodieken.

Oms Belang	maandblad, verschijnt vrij regelmatig	Oms Belang (PTT vakorga- nissatie)	C.V. Heiermann & Co.
Spartacus, orgaan ter bevordering van het zelfstandige ar- beidersfront	14-daags orgaan Com- munistenbond Spar- tacus	Uitgeverij "De Vlam"	
Contact in eigen kring	Intern orgaan van de Communistenbond Spartacus. Verschijnt sporadisch		gestencild
De Internationale	Revolutionair-marxis- tisch-trotskistisch orgaan. 2-maandelijks		gestencild

<u>Naam:</u>	<u>Aard:</u>	<u>Uitgever:</u>	<u>Drukker:</u>
Recht voor allen. Orgaan voor Social- lisme zonder staat	anarchistisch week- blad van de Federa- tie van Vrije Social- listen		
De Vrije Socialist	anarchistisch week- blad		
Anarcho Syndica- listische pers- dienst	compilatie van gege- vens over het natio- nale en internationa- le anarchisme		gestencild
Hinag post (voor- heen Hinag Koerier)	orgaan van de Stich- ting Hinag	Stichting Hinag	
Publicaties van het Nederlands Archief der Conservatieve Revolutie	voortzetting van het Sociaal weekblad van Paul van Tienen, nationaal-socialis- tisch. Verschijnt onregelmatig.	Het Nederlands Archief der Conservatieve Revolutie.	

OVERZICHT VAN VOORAF STAANDE NEDERLANDSE EN BUITENLANDSE
EXTREMISTEN DIE UIT OF NAAR NEDERLAND REISDEN

Tot 15 oktober 1959

I = Inreis
U = Uitreis

<u>Datum:</u>	<u>Naam:</u>	<u>Geb.dat.:</u>	<u>Reisdoel:</u>
4- 7-59	VERRIPS, G.J.	18-12-28	Distr.best. A'dam.
4- 8-59	en echtgenote		Vacantie Boekarest.
23- 7-59	OMMEREN-AVERINA,	28- 5-13	Lid p.b. CPN, lid Eerste Kamer.
22- 8-59	A.v.		Vacantie S.U.
25- 7-59	BALLER, M.	20- 6-23	Secr. CPN, lid Tweede Kamer.
22- 8-59			Vacantie S.U.
8- 8-59	VRIES, T.U.de	26- 4-07	Voorz. "Ned.-USSR", lid p.b. CPN.
22- 8-59			Voor zaken naar S.U.

Datum: Naam: Geb.dat.: Reisdoel:

20- 8-59 MEIS, F.
12- 9-59 en echtgenote

17-11-21 Lid v.b. EVC'58. Vacantie S.U.

20- 8-59 BLOM, G.
(U)

17-11-09 Secr. "Verenigd Verzet", lid distr. best.
CPN A'dam. Polen. Doel onbekend.

22- 8-59 HULST, W.
27- 8-59

9-12-16 Employé De Whd. Secr. "Ned.-USSR".
Naar DDR. Voorbereiding Whd. omer-
feest.

<u>Datum:</u>	<u>Naam:</u>	<u>Geb.datum:</u>	<u>Reisdoel:</u>
6- 9-59	HOELSTRA, H.	17- 6-24	Secr.CPN. Aanw.op Zomerfeest l'Humanité. 6 sept. te Meudon.
9- 9-59	BLOM, G.	17- 4-09	Secr."Verenigd Verzet", lid distr. best.CPN Amsterdam. Naar DDR voor ont- hulling monument Ravensbrück.

3-10-59 WOLFF, Jaap
(1)

1- 9-23 Lid p.b.CPN. Terug uit Frankrijk.
Doel onbekend.

Stakingsoverzicht oktober 1959.

Bedrijf	Aanleiding	Inmenging vakbonden	Resultaat	No.
Bouwobj. te A'dam van fa. Wientjen te Deventer.	Eis tot hogere uitkering van Soc.Fonds voor Bouwnijverheid.	---	Aan eis werd ten dele tegemoet gekomen.	1.
Werkobject RBM te A'dam van fa. Wientjen te Deventer.	Loongeschil.	---	Geen.	2.
NV Stijfselabr. "De Bijenkorf" te Koog a/d Zaan.	Niet uitbetalen van overeengekomen loonsverhoging per 1-9-1959.	---	Directie stemde toe in uitbetaling loonsverhoging.	3.
NV A'dams Tankopslagbedr. "Amatex" te A'dam	Eis tot 6% loonsverhoging.	---	Over mogelijke inwilliging van eis zal nader overleg plaatsvinden.	4.
"Bestelhuis voor de Boekhandel" A'dam.	Loongeschil.	---	Eisen werden gedeeltelijk ingewilligd.	5.
Weverij Oostburg v.d.NV v. Heek & Co. te Enschede	Overbelasting werkzaamheden.	Geen.	Directie zegde toe bezetting afd. batterijvullers nader te bekijken.	6.
NV Enkev te Volendam.	Inschakeling van een tijdopnemer op rubberafdeling.	KAB bemiddel- de	Geen, 6 arbeiders werden ontslagen.	7.
NV Dikker & Co. te Hengelo.	Loongeschil.	---	Geen.	8.
Textielbedr. "Roombek" v.d. NV Menko te Enschede.	Loongeschil.	NVV, CNV en KAB.	Geen.	9.

A G E N D A :

<u>Datum:</u>	<u>Bijeenkomst:</u>	<u>Plaats:</u>	<u>Organisatie:</u>
* 30 okt. - 8 nov.	Conferentie van Mijnwerkers	USSR	Sowjet-Russ. Mijnwerkersbond
11-15 nov.	Internat. Studenten Vredesconf.	Praag	IUS
20-23 nov.	Internat. conf. over geschiedenis van het verzet	Florence	FIR
21-23 nov.	6e Congres Ned. Vrouwen Beweging	Amsterdam	NVB
november	20e zitting Executief Comité WVV	?	WVV
* 2-4 dec.	8e zitting Administratief Comité VVI-Transport	Sofia	WVV
10 jan. '60	Jeugdvrede manifestatie	Amsterdam	ANJV
24-25 jan.'60	Congres SWP	Amsterdam	SWP
* 30-31 jan.'60	Buitengewoon congres EVC-1958	Amsterdam	EVC-1958
* 16-18 april 1960	Congres CP-België	Luik	CPB
april 1960	Conferentie over bedrijfs-werk	?	ANJV
Kerstmis '60	8e Congres ANJV	Amsterdam	ANJV
1960	7e Congres Internat. Ver. van Democr. Juristen	?	IDVJ
1960	Wereldjeugdforum	Moskou	WFDJ
juli of aug. 1961	6e Internat. Conf. partij-historici	?	Partij instituten en commissies voor geschied.
1962	8e Wereldjeugdfestival	?	WFDJ en IUS

* = nieuw c.q. aangevuld.